

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.213 van 28 juni 2001
in de zaak A. 56.041/XII-3094.**

In zake : Noël DE SMET,
wonende te HERZELE,
Arestraat 114

tegen :

het Gemeenschapsonderwijs.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Noël DE SMET op 31 januari 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de intrekking, bij beslissing van het Vast Bureau van de Autonome raad voor het Gemeenschapsonderwijs (Argo) van 28 oktober 1993, van de beslissing van 23 december 1992 van het Vast Bureau van de Argo waarbij hij met ingang van 1 januari 1993 vast benoemd wordt tot leraar technische vakken economie HOKT in een voltijdse betrekking aan de Hogere Handelsschool Aalst;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 16 juni 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 juni 2001, op welke datum de zaak in voortzetting is uitgesteld tot de terechtzitting van 26 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker bij beslissing van het Vast Bureau van de Argo van 23 december 1992 met ingang van 1 januari 1993 vast benoemd wordt tot leraar technische vakken economie (HOKT) in een voltijdse betrekking aan "HOHAN Aalst" (Hogere Handelsschool Aalst); dat van die beslissing aan verzoeker kennis is gegeven op 23 december 1992;

Overwegende dat het Vast Bureau van de Argo op 28 oktober 1993 zijn beslissing van 23 december 1992 intrekt, naar de Argo met een 30 november 1993 gedateerd schrijven aan verzoeker meedeelt "omwille van het feit dat het departement Onderwijs deze benoeming niet aanvaardt, omdat [verzoeker] niet voldoet aan de voorwaarden gesteld in art. 36 § 1, 1°, van het D.R.P. van 27.3.1991";

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van "het beginsel van de onaantastbaarheid van definitief door een constitutionele administratieve beslissing gevestigde individuele rechtssituaties en rechtsverhoudingen"; dat hij doet gelden dat een benoeming zoals die in voorliggend geding, ook al zou zij onregelmatig zijn, in beginsel definitief is zodra de beroepstermijn voor een annulatieberoep bij de Raad van State verstreken is en er geen annulatieberoep is ingesteld; dat hij voorts stelt dat de uitzonderingen op die regel te dezen niet aan de orde zijn;

Overwegende dat een onregelmatige administratieve rechtshandeling die rechten toekent op geldige wijze kan worden ingetrokken indien en voor zover een uitdrukkelijke wetsbepaling de intrekking toelaat; dat zij bij ontstentenis van enige wetsbepaling slechts kan worden ingetrokken, enkel op rechtmatigheidsgronden, hetzij binnen de termijn bepaald voor het instellen van een annulatieberoep bij de Raad van State en, indien een ontvankelijk annulatieberoep is ingesteld, tot de sluiting van de debatten, hetzij te allen tijde, als die handeling door bedrog is uitgelokt of door een zodanige onregelmatigheid is aangetast dat zij voor onbestaande moet worden gehouden;

Overwegende dat door partijen niet wordt betwist dat de bestreden beslissing de intrekking is van een administratieve rechtshandeling die rechten toekent, dat tegen die administratieve rechtshandeling geen annulatieberoep bij de Raad van State is ingesteld en dat de vaste benoeming niet is ingetrokken binnen de termijn om ertegen een annulatieberoep in te stellen;

Overwegende dat de verwerende partij niet beweert, en de Raad niet ziet, dat de ingetrokken

rechtshandeling door bedrog is uitgelokt of door een zodanige onregelmatigheid is aangetast dat zij voor onbestaande moet worden gehouden; dat bijgevolg de vaste benoeming van verzoeker dan nog enkel kan worden ingetrokken, daargelaten de vraag of zij onwettig is, voor zover een uitdrukkelijke wettelijke machtiging dit mogelijk maakt; dat volgens de verwerende partij de vraag rijst of artikel 199 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het Onderwijs-II een dergelijke uitdrukkelijke wetsbepaling is die de intrekking toelaat;

Overwegende dat artikel 199 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het Onderwijs-II stelt wat volgt :

"Indien een personeelslid van het gemeenschaps- of van het gesubsidieerd onderwijs in strijd is met het personeelsstatuut of buiten de normen is benoemd, kan de Vlaamse regering binnen een periode van één jaar, te rekenen vanaf de datum van ontvangst door de administratieve diensten van de Vlaamse regering van de beslissing houdende deze benoeming, de wedde terugvorderen met betrekking tot de periode. In het Gemeenschapsonderwijs zijn de aldus wederrechtelijke benoemde personeelsleden van ambtswege ontslagnemend. In het gesubsidieerd onderwijs is deze benoeming niet tegenstelbaar aan de betalende overheid. Daarenboven wordt in het officieel gesubsidieerd onderwijs het onregelmatig vast benoemd personeelslid in zijn hoofde geacht aangesteld te zijn in een ambt dat opgeheven werd vanaf het ogenblik dat de inrichtende macht door de bevoegde overheid in kennis wordt gesteld dat de benoeming niet voldoet aan de voorwaarden. De voorzieningen vermeld in artikel 31, § 5, van het decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra zijn eveneens op dit personeelslid van toepassing. Indien de benoeming wordt bekomen door bedrieglijke handelingen of door valse of welbewuste onvolledige verklaringen, bedraagt de in het eerste lid vermelde termijn dertig jaar.";

Overwegende dat, zo van het beginsel van de onaantastbaarheid van de definitief door een constitutioneel administratieve beschikking gevestigde concrete individuele situaties en van de daaruit voortgekomen rechtsverhoudingen mag worden afgeweken in het geval van een wettelijke machtiging, dergelijke afwijking een uitzondering vormt op de regel; dat wat een uitzondering is op de regel van strikte lezing is; dat dit verantwoordt dat dergelijke wettelijke machtiging uitdrukkelijk moet zijn, dit wil zeggen formeel, duidelijk en ondubbelzinnig;

Overwegende dat de verwerende partij zelf in haar memorie van antwoord de wettigheid van de intrekking in twijfel trekt, daar zij opmerkt :

"Artikel 199 van het Onderwijsdecreet II kan moeilijk als uitdrukkelijke wetsbepaling die de intrekking buiten de 60 dagen-regeling toelaat, beschouwd worden";

dat zij echter uit de parlementaire voorbereiding van de aangehaalde decreetsbepaling meent te kunnen afleiden dat dit artikel 199 volgens de decreetgever de bedoelde wetstekrachtige bepaling moest zijn die de intrekking mogelijk maakt;

Overwegende dat evenwel wat de decreetgever bij artikel 199 toestaat niet te verstaan is als een uitdrukkelijke machtiging tot intrekking; dat, vooreerst, het aangehaalde artikel 199, eerste en derde lid, enkel de rechtsverhouding regelt tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Gemeenschapsonderwijs op het vlak van het verschuldigd zijn van de wedde van benoemde personeelsleden; dat integendeel artikel 199, tweede lid, wel betrekking heeft op de rechtsverhouding tussen het Gemeenschapsonderwijs en zijn personeel; dat, wanneer en voor zover dan het aangehaalde artikel 199 te dezen relevant kan zijn, de verwerende partij, auteur

van verzoekers vaste benoeming, die benoeming wel degelijk ongedaan had kunnen maken, met toepassing van het aangehaalde artikel 199, tweede lid; dat deze aangehaalde bepaling echter alleen uitwerking krijgt wanneer de overheid bevoegd om de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs te ontslaan, met een constitutieve beslissing vaststelt dat het betrokken personeelslid "van ambtswege ontslagnemend" is; dat, als gezien, een uitzondering op het beginsel van de onaantastbaarheid van de definitief door een constitutieve administratieve beschikking gevestigde concrete individuele situatie van strikte lezing is; dat het ontslag van ambtswege een maatregel is die enkel voor de toekomst uitwerking heeft en niet gelijk is te schakelen met de intrekking die de benoeming met terugwerkende kracht doet verdwijnen, zodat zij wordt geacht nooit te hebben bestaan; dat voorts, voor zoveel als nodig, opgemerkt moet worden dat interpretaties op grond van de parlementaire totstandkoming van een wet niet opwegen tegen de duidelijke tekst van de wet zelf;

Overwegende dat de verwerende partij de benoeming van verzoeker kon "opheffen" door hem van ambtswege ontslagnemend te verklaren; dat de Argo zulk een beslissing niet genomen blijkt te hebben; dat artikel 199 van het decreet Onderwijs-II aan het Gemeenschapsonderwijs evenwel niet toestaat de in het geding zijnde benoeming in te trekken; dat voor de bestreden intrekkingsbeslissing geen wettelijke grondslag voorhanden is; dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog opwerpt dat artikel 199 de bevoegdheidsverdelende regels en het gelijkheidsbeginsel schendt, zodat dienaangaande een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof dient voorgelegd te worden; dat de verwerende partij in het huidige geding geen belang heeft bij het opwerpen van dergelijke grondwettigheidsbezwaren die, mochten zij al gegrond worden verklaard door het Arbitragehof, enkel bijkomende

redenen kunnen opleveren om de bestreden intrekking-
beslissing wegens het ontbreken van rechtsgrond te
vernietigen; dat het verzoek tot het stellen van
prejudiciële vragen aan het Arbitragehof niet
ontvankelijk is; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de intrekking, bij
beslissing van het Vast Bureau van de Argo van
28 oktober 1993, van de beslissing van het Vast Bureau
van de Argo van 23 december 1992 waarbij Noël DE SMET
met ingang van 1 januari 1993 vast benoemd wordt tot
leraar technische vakken economie HOKT in een voltijdse
betrekking aan de Hogere Handelsschool Aalst.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op
vierduizend frank, komt ten laste van het Gemeenschaps-
onderwijs.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig juni 2001, door de
XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.